

200705007/1.

Datum uitspraak: 19 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/4376 van de rechtbank Amsterdam van
4 juni 2007 in het geding tussen:

wonend te

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een verzoek van (hierna: de vreemdeling) van 30 juli 2004 om verlening van het Nederlanderschap afgewezen.

Bij besluit van 14 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2007, verzonden op 7 juni 2007, heeft de rechtbank Amsterdam (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (kennelijk is bedoeld: de minister van Justitie; hierna: de minister) binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 17 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 augustus 2007 is de vreemdeling in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN), komt voor verlening van het Nederlanderschap overeenkomstig artikel 7 slechts in aanmerking de verzoeker die tenminste sedert vijf jaren onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba toelating en hoofdverblijf heeft.

Volgens de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 (hierna: de Handleiding), zoals vermeld onder "ad artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c", vloeit uit de wettekst voort dat gedurende de vijf jaren vóór het indienen van het verzoek om naturalisatie het verblijfsrecht van verzoeker niet onderbroken mag zijn. Het vereiste van ononderbroken toelating en hoofdverblijf geldt eveneens voor de periode vanaf het moment van indiening van het verzoek tot en met het besluit op het verzoek. Gedurende de periode van vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van het verzoek én gedurende de periode vanaf de indiening van het verzoek tot en met het besluit op het verzoek mogen er derhalve geen zogenaamde "verblijfs-gaten" voorkomen. Een verblijfs-gat leidt tot een onderbreking van de termijn. Na de onderbreking begint opnieuw een termijn van vijf jaar te lopen.

2.2. De minister heeft de afwijzing van het verzoek van de vreemdeling bij het besluit van 14 juli 2006 gehandhaafd, aangezien deze niet voldoet aan het bepaalde in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN. De vreemdeling was van 24 september 2004 tot 13 juni 2005 niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning, zodat sprake is van een "verblijfsgat", aldus de minister.

2.3. De rechtbank heeft geoordeeld dat - samengevat weergegeven - het in de Handleiding opgenomen beleid ten aanzien van de toepassing van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN onrechtvaardig uitgaat van een buitenwettelijk toetsingsmoment en in zoverre in strijd is met de wet. Uit de tekst van voormelde bepaling volgt naar haar oordeel dat enkel het moment waarop het verzoek om naturalisatie wordt ingediend bepalend is en niet (tevens) het moment van het nemen van een besluit op dat verzoek. Ter onderbouwing hiervan heeft zij verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 13 februari 2002 in zaak nr. 200102609/1 (JV 2002/122). De rechtbank heeft in het voorgaande aanleiding gezien het besluit op bezwaar te vernietigen.

2.4. De minister betoogt terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat in het licht van de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN deze bepaling zo gelezen dient te worden dat ook ten tijde van het besluit op het naturalisatieverzoek nog sprake moet zijn van onafgebroken toelating en hoofdverblijf.

Tot 1 april 2003 werd op grond van de destijds geldende regelgeving, voor zover hier relevant, voor naturalisatie vereist dat een verzoeker tenminste gedurende vijf jaren "woonplaats of werkelijk verblijf" had. Met de per 1 april 2003 in werking getreden RWN van 21 december 2000 (Stb. 618) is bepaald dat sprake moet zijn van "toelating en hoofdverblijf". Voorts is bij aanpassing van die wet bij Rijkswet van 18 april 2002 (Stb. 222) bepaald dat de term "sedert" in de bepaling wordt ingevoegd. In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II, 2001/02, 28 039, nr. 3, blz. 2 ad G) is hierover het volgende vermeld:

"De invoeging van het woord: sedert voor "vijf jaren" maakt duidelijk dat de voor naturalisatie vereiste termijn van verblijf in Nederland duurt van vijf jaar voor de indiening van het naturalisatieverzoek tot het tijdstip van de verkrijging van het Nederlanderschap. Deze duidelijkheid is in de praktijk noodzakelijk gebleken."

Gelet hierop bestaat - anders dan de rechtbank heeft overwogen - geen aanleiding voor het oordeel dat voor de beoordeling of is voldaan aan het bepaalde in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN, uitsluitend beslissend is het moment van indienen van het verzoek. Bij die beoordeling dient tevens het moment van het nemen van een besluit op het verzoek te worden betrokken. De verwijzing door de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 13 februari 2002 kan geen gewicht in de schaal leggen, nu die uitspraak betrekking heeft op de uitleg van voormelde bepaling, zoals deze - behoudens overgangsrecht, hetgeen hier niet aan de orde is - gold vóór 1 april 2003.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te

doen, zal de Afdeling de inleidende beroepsgronden, voor zover die na het voorgaande nog bespreking behoeven, hieronder behandelen.

2.6. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de reden dat hij van 24 september 2004 tot 13 juni 2005 geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft genoten, is gelegen in het kortstondig verbreken van zijn relatie en dat, nu hem op 13 juni 2005 een vergunning voor voortgezet verblijf is verleend, niet kan worden aangenomen dat desondanks een verblijfs gat is ontstaan.

2.6.1. Dit betoog faalt. In de Handleiding is, voor zover hier van belang, in overeenstemming met artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWN vermeld dat gedurende de periode van vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van het verzoek én gedurende de periode vanaf de indiening van het verzoek tot en met het besluit op het verzoek geen zogenaamde "verblijfs gaten" mogen voorkomen en dat een verblijfs gat leidt tot een onderbreking van de termijn. Dat de reden voor het ontstaan van het verblijfs gat is gelegen in het gestelde kortstondig verbreken van de relatie van de vreemdeling en hij sinds 13 juni 2005 over een vergunning voor voortgezet verblijf beschikt, doet voor de vraag of sprake is van een verblijfs gat niet terzake.

2.7. De vreemdeling heeft voorts zonder succes betoogd dat sprake is van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 10 van de RWN.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 2 juli 2003 in zaak nr. 200204721/1; www.raadvanstate.nl), heeft de minister bij de toepassing van artikel 10 van de RWN beoordelingsruimte waarvan de invulling primair tot zijn verantwoordelijkheid behoort. De enkele omstandigheid dat de vreemdeling, naar hij stelt, interesse heeft in de functie van politieagent en die functie zou kunnen vervullen, wanneer hij over de Nederlandse nationaliteit beschikt, maakt niet dat de minister een bijzonder geval als bedoeld in artikel 10 van de RWN behoorde aan te nemen.

2.8. Gelet op het voorgaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 4 juni 2007 in zaak nr. 06/4376;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 oktober 2007

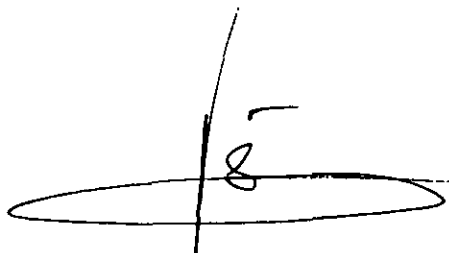
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

391.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

RECHTBANK
AMSTERDAM
SECTOR BESTUURSRECHT

A1

25 AUG 2006

INGEKOMEN

Postadres Postbus 3112, 2130 KC HOOFDDORP

Aan de heer

d.t.v. Jans & Hagenaars Advocaten & Procureurs
t.a.v. mr E.R. Hagenaars
Postbus 15101
1001 MC AMSTERDAM

Bezoekadres

Mercuriusplein 1

2132 HA HOOFDDORP

Gebouw Pharos

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (023) 8889052

Internet www.ind.nl

Unit
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Betreft

Naturalisatie Hoofddorp

14 JULI 2006

9409-07-0333

05036 eh/l

Bezwaarschrift naturalisatie

geboren op
nationaliteit: Egyptische

Geachte heer |

Naar aanleiding van het namens u door uw raadsman ingediende bezwaarschrift van 14 juni 2006, gericht tegen afwijzing van uw verzoek om naturalisatie, deel ik u het volgende mee.

Op 30 juli 2004 heeft u een verzoek om naturalisatie ingediend. Op 19 mei 2005 is uw verzoek afgewezen. Op 14 juni 2005 heeft u tegen deze beslissing bezwaar aangetekend.

Op grond van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dienen belanghebbenden in verband met het bezwaarschrift in de gelegenheid te worden gesteld zich te doen horen. Op 14 juni 2006 bent u samen met uw raadsman verschenen voor de hoorcommissie en bent u in de gelegenheid gesteld uw bezwaarschrift nader toe te lichten. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt dat als hier ingelast en herhaald moet worden beschouwd.

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie zijn de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 (hierna: RWN) van toepassing. Daarbij worden de regels gehanteerd die zijn neergelegd in de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 (hierna: de Handleiding).

Eén van de voorwaarden voor naturalisatie is dat er geen bedenkingen bestaan tegen verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland van de verzoeker (artikel 8 lid 1, aanhef en onder b RWN). Deze bepaling waarborgt dat het vreemdelingen- en naturalisatiebeleid met elkaar in overeenstemming zijn.

Uw verzoek om naturalisatie is bij beslissing van 19 mei 2005 afgewezen omdat u niet meer voldeed aan de beperking waaronder uw verblijfsvergunning aan u was verleend (verblijf bij partner). Gebleken is dat bij beslissing van 24 maart 2006 een verblijfsvergunning is verleend onder de beperking 'voorgezet verblijf', geldig tot 20 juli 2008. Hierdoor bestaan thans geen bedenken meer tegen uw verblijf voor onbepaalde duur ex artikel 8 lid 1 b RWN. Derhalve wordt deze voorwaarde u niet langer tegengeworpen.

Op grond van artikel 8 lid 1, aanhef en onder c RWN komt de verzoeker niet in aanmerking voor naturalisatie wanneer hij onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek én aan de beslissing op dit verzoek niet ten minste vijf jaar toelating en hoofdverblijf heeft in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba.

Uit de wettekst vloeit voort dat de toelating en het hoofdverblijf onafgebroken dienen te zijn.

Voor staatlozen en voor personen die tenminste drie jaren onafgebroken ongehuwd samenleven in een duurzame relatie met een ongehuwde Nederlander, geldt een verkorte termijn van drie jaar toelating en hoofdverblijf (artikel 8 lid 4 RWN).

Om voor dit artikellid in aanmerking te komen dient de verzoeker voorafgaand aan de indiening van het verzoek ten minste drie jaar onafgebroken ongehuwd samen te wonen binnen het Koninkrijk met een en dezelfde ongehuwde Nederlandse partner. De toelating en de samenwoning met die ongehuwde Nederlandse partner dienen op het moment van de beslissing op het verzoek voort te duren. De samenwoning kan worden aangetoond door inschrijving op een zelfde adres in de gemeente basisadministratie (GBA).

Gebleken is dat u staat ingeschreven op hetzelfde adres als mevrouw _____, die de Nederlandse nationaliteit bezit, van 10 september 1999 tot 14 augustus 2001 en van 7 september 2001 tot 24 september 2004. Op 24 september 2004 is mevrouw _____ uitgeschreven naar de gemeente Almere, terwijl u ingeschreven bleef in _____ . Sedert 8 juli 2005 bent u binnen de gemeente _____ verhuisd. _____ staat nog immer ingeschreven in de gemeente Almere. Dit wordt door u niet weersproken.

Uw stelling in uw bezwaarschrift en ter hoorzitting dat sprake zou zijn van een kortstondige verbreking van de samenwoning tussen u en _____ snijdt geen hout. Immers, sedert 24 september 2004 staan _____ en u niet meer op hetzelfde adres ingeschreven.

Dat naar uw mening van verbreking van de relatie nimmer sprake is geweest, maakt dit niet anders. Ingevolge artikel 8 lid 4 RWN komt de (niet-Nederlandse) ongehuwde partner van een ongehuwde Nederlandse partner voor dit artikellid in aanmerking, mits onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek en sedert deze relatie sprake is van ten minste drie jaar onafgebroken samenwoning binnen het Koninkrijk. Zoals reeds overwogen woont u sedert 24 september 2004 niet meer samen met _____ . Uw stelling faalt derhalve.

Nu u niet meer samenwoont met _____ en de feitelijke relatie is verbroken, komt u niet in aanmerking voor toepassing van de verkorte termijn van artikel 8 lid 4 RWN en geldt voor u de voorwaarde van vijf jaar toelating en hoofdverblijf binnen het Koninkrijk.

Aangaande artikel 8 lid 1 c RWN overweeg ik als volgt.

U voldoet niet aan de voorwaarde dat u tenminste sedert vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek onafgebroken toelating in Nederland heeft.

Gebleken is dat u met ingang van 22 januari 1999 in het bezit bent gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'wetenschappelijk onderwijs', geldig tot 15 september 1999. Aansluitend bent u in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij partner' met een geldigheidsduur van 9 september 1999 tot 9 september 2000. Vervolgens is de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning verlengd ingaande 10 mei 2001, geldig tot 9 september 2005. Bij beslissing van 24 maart 2006 is deze verblijfsvergunning ingetrokken per 24 september 2004. In diezelfde beslissing is bepaald dat u met ingang van 13 juni 2005 een verblijfsvergunning wordt verleend onder de beperking 'voortgezet verblijf', geldig tot 20 juli 2008. Hieruit volgt dat u in ieder geval van 24 september 2004 tot 13 juni 2005 niet in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning en derhalve niet was toegelaten in de

zin van de Rijkswet op het Nederlanderschap. Daarom voldoet u niet aan de voorwaarde van toelating ex artikel 8 lid 1 c RWN.

In uw bezwaarschrift heeft u aangevoerd dat u zowel in aanmerking komt voor verlening van uw huidige verblijfsvergunning als voor verlenging van de verblijfsvergunning voor verblijf bij partner en dat derhalve geen verblijfsgeval had mogen ontstaan.

Uw stelling - wat daar ook van zij - kan niet tot het door u gewenste doel leiden. Of u in aanmerking komt voor verlenging of wijziging van de beperking van uw verblijfsvergunning, dan wel of sprake is van een verblijfsgeval zijn op zich vreemdelingenrechtelijke vragen. Bij naturalisatie wordt uitgegaan van de beslissing die is genomen in de vreemdelingenrechtelijke procedure en wordt niet in het inhoudelijke oordeel getreden. Vragen met betrekking tot de vreemdelingen procedure kunnen in de onderhavige procedure derhalve niet aan de orde komen. Overigens is - ter informatie van de verzoeker - in de Handleiding toegelicht onder welke omstandigheden een verblijfsgeval kan ontstaan. Ik verwijs u hiervoor naar de toelichting op artikel 1, eerste lid, aanhef en onder g Handleiding RWN (§ 5). Wellicht kunt u uit deze toelichting afleiden waarom in uw geval een verblijfsgeval is ontstaan.

Daarnaast heeft u gesteld dat u niet illegaal in Nederland bent geweest, maar altijd met instemming van de overheid.

Uw stelling kan niet tot het door u gewenste doel leiden. Van 'toelating' in Nederland in de zin van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 is sprake indien de vreemdeling rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder a tot en met e, en l, Vw 2000. De vreemdeling dient dit rechtmatige verblijf aan te tonen aan de hand van een verblijfsdocument. De Minister van Justitie verschaft aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder a tot en met e, en l, Vw 2000 een verblijfsdocument waaruit dit rechtmatig verblijf blijkt (artikel 9, eerste lid, Vw 2000). (Zie de toelichting in de Handleiding op artikel 1, eerste lid, aanhef en onder g RWN, § 2). Vast staat dat u van 24 september 2004 tot 13 juni 2005 niet rechtmatig verblijf in Nederland had. Uw stelling faalt derhalve.

U heeft benadrukt dat u reeds per 8 januari 2004 vijf jaar legaal in Nederland verbleef en dat u eerder in aanmerking had kunnen komen voor naturalisatie.

Deze stelling kan ik niet volgen. Immers, eerst met ingang van 22 januari 1999 is aan u een verblijfsvergunning verleend. Daarnaast blijkt uit de beschikking inzake uw verblijfsvergunning d.d. 24 maart 2006 dat u van 9 september 2000 tot 10 mei 2001 evenmin in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning en derhalve niet was toegelaten in de zin van de Rijkswet. Daarom faalt uw stelling.

Tot slot heeft u aangevoerd dat uw relatie nog in stand is, maar uw partner wegens persoonlijke omstandigheden niet meer bij u woont, dat u graag bij de Nederlandse politie wilt en dat u al een tijd in Nederland woont.

Voor zover u hiermee heeft willen aanvoeren dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan artikel 10 RWN dient te worden toegepast, overweeg ik als volgt.

Op grond van artikel 10 RWN kan, nadat de Raad van State is gehoord, in bijzondere gevallen het Nederlanderschap worden verleend met afwijking van artikel 8 lid 1, aanhef en onder a, c en d; artikel 9 lid 1, aanhef en onder c en de termijn genoemd in artikel 11 lid 3, 4 en 5 RWN. U doet een beroep op deze bepaling.

Echter, uit de wetsgeschiedenis van artikel 10 RWN komt naar voren dat dit artikel terughoudend behoort te worden toegepast. Toepassing van dit artikel dient slechts plaats te vinden in drie gevallen:

- er is sprake van een staatsbelang of ander gewichtig Nederlands belang op bijvoorbeeld economisch of cultureel gebied;
- er is sprake van ambtelijk verzuim of een ambtelijke misslag;
- om zwaarwegende redenen van humanitaire aard.

Uit artikel 10 volgt dat niet kan worden afgeweken van de voorwaarden van artikel 8 lid 4 RWN. Voor wat betreft de voorwaarden van artikel 8 lid 1 c RWN overweeg ik het volgende.

Uw stelling dat u graag bij de Nederlandse politie wilt, kan er niet toe leiden dat u met toepassing van artikel 10 RWN het Nederlanderschap zou moeten worden verleend. Nog daargelaten dat u niet heeft aangetoond dat u bij de politie heeft gesolliciteerd, heeft u niet aangetoond dat u na verkrijging van de Nederlandse nationaliteit daadwerkelijk tot de politieopleiding zal worden toegelaten. Ter hoorzitting heeft u slechts een informatieset van de politie getoond en verklaard dat het bezit van de Nederlandse nationaliteit een voorwaarde is voor het solliciteren bij de politie. Reeds hierom faalt uw beroep op artikel 10 RWN.

De overige in het kader van artikel 8 lid 1 c RWN aangedragen omstandigheden kunnen niet als zeer bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 10 worden aangemerkt.

Gelet op het voorgaande en de mij ter beschikking staande gegevens is er onvoldoende aanleiding om mijn beslissing van 19 mei 2015 te herzien. Ik acht het bezwaarschrift dan ook ongegrond.

Indien u het niet eens bent met mijn beslissing, kunt u hiertegen beroep instellen bij de rechtbank Amsterdam, sector Bestuursrecht, Postbus 75850, 1070 AW AMSTERDAM. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na verzending van deze beslissing bij de rechtbank ontvangen zijn. U moet een afschrift van deze brief bijsluiten bij uw beroepschrift. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in zijn
hoedanigheid van minister van het Koninkrijk,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

D.R. Wouden
Senior medewerker

Uitspraak

reg. nr.: AWB 06/4376 RWNL

inzake: geboren op van Egyptische
nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. H. Loth, advocaat te Amsterdam,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in
de hoedanigheid van minister van het Koninkrijk, verweerder.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 30 juli 2004 heeft eiser een verzoek om naturalisatie bij verweerder ingediend. Bij besluit van 19 mei 2005 is dit verzoek afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiser op 14 juni 2005 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 14 juli 2006 is het bezwaar ongegrond verklaard.
2. Eiser heeft tegen voornoemd besluit bij brief van 24 augustus 2006 beroep ingesteld. Bij brief van 28 september 2006 heeft eiser de gronden van het beroep aangevuld.
3. Het onderzoek ter zitting heeft op 18 april 2007 plaatsgevonden. Eiser is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is na voorafgaande kennisgeving niet verschenen. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet voor naturalisatie in aanmerking komt, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarde van vijf jaren onafgebroken toelating in Nederland, neergelegd in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWNL). Eiser is van 24 september 2004 tot 13 juni 2005 niet in het bezit geweest van een geldige verblijfsvergunning, aldus verweerder.
2. Eiser heeft in beroep onder meer gesteld dat er ten onrechte een verblijfs gat is ontstaan door de intrekking van de aan hem verleende verblijfsvergunning, met ingang van 24 september 2004, en de aan hem verleende verblijfsvergunning per 13 juni 2005. Verweerder had hiermee geen rekening mogen houden. Ter zitting heeft eiser onder meer gewezen op de in bezwaar overgelegde brief van 26 april 2006, waarin hij stelt dat hij reeds op 8 januari 2004 aan de voorwaarde van vijf jaar legaal verblijf in Nederland voldeed.
 - 3.1 De rechtbank begrijpt eisers beroepsgrond aldus dat hij reeds op het moment van indiening van het onderhavige verzoek voldeed aan de voorwaarde van vijf jaren onafgebroken toelating in Nederland, zodat het verblijfs gat na dit verzoek buiten beschouwing dient te blijven. Hieromtrent wordt als volgt overwogen.
 - 3.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit (in de eerste alinea op pagina 2) overwogen dat de verzoeker op grond van artikel 8, eerste lid, aanhef onder c, van de RWNL niet in aanmerking komt voor naturalisatie indien hij niet onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek én aan de beslissing op dit verzoek tenminste vijf jaar toelating en hoofdverblijf heeft in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba.

3.3 De rechtbank stelt vast dat in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWNL onder meer het volgende staat: "Voor verlening van het Nederlandschap overeenkomstig artikel 7 komt slechts in aanmerking, de verzoeker die tenminste sedert vijf jaren onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba, toelating en hoofdverblijf heeft".

3.4 Gelet op tekst van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWNL moet worden vastgesteld dat de weergave van verweerder in het bestreden besluit van dit artikel onjuist is. De toevoeging van verweerder, dat ook voorafgaand aan de beslissing op het verzoek aan de voorwaarde moet worden voldaan, komt immers niet overeen met de wetstekst.

3.5 Nu verweerder in het geval van eiser de periode na het moment van het onderhavige verzoek (de periode van 24 september 2004 tot 13 juni 2005) heeft betrokken bij de beoordeling, moet worden geoordeeld dat verweerder heeft gekozen voor een ander toetsmoment dan wettelijk is bepaald. Verweerder heeft dan ook gehandeld in strijd met artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWNL.

3.6 De rechtbank stelt vast dat de weergave van verweerder van artikel 8, eerste lid, onder c, van de RWNL, in het bestreden besluit wel overeenkomt met de tekst opgenomen in de Handleiding op de RWNL, het door verweerder gevoerde beleid ter zake. Hierin staat onder meer het volgende: "Gedurende de periode van vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van het verzoek én gedurende de periode vanaf de indiening van het verzoek tot en met de beslissing op het verzoek mogen er derhalve geen zogenaamde "verblijfsboten" voorkomen".

Voor zover verweerder het onderhavige verzoek (tevens) aan zijn beleid ter zake heeft getoetst, ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of de wet ruimte biedt voor het door verweerder in het beleid opgenomen extra toetsmoment, te weten de beslissing op het verzoek.

3.7 De rechtbank beantwoordt voornoemde vraag ontkennend nu blijkt van de tekst van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWNL, voor de beoordeling van het ononderbroken verblijf gedurende vijf jaren, enkel het moment waarop het verzoek om naturalisatie wordt ingediend bepalend is. Hieruit blijkt niet dat (tevens) het moment van beslissen op het verzoek bepalend is. Voorts verwijst de rechtbank naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 februari 2002 (JV 2002, 122), waarin het volgende is geoordeeld. "Blijkens de redactie van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Rijkswet houdt deze bepaling geen actuele eis in, waaraan voldaan moet zijn op het moment van de beslissing, maar is het beoordelingstijdstip het moment van verzoek. De geschiedenis van de totstandkoming van artikel 8 van de Rijkswet geeft geen aanleiding voor een ander oordeel".

3.8 Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat verweerders beleid op dit onderdeel in strijd is met de wet.

4. Uit het voorgaande volgt dat verweerder ten onrechte een ander dan het wettelijke toegestane toetsingsmoment heeft gehanteerd voor de beoordeling van de van toepassing zijnde voorwaarde. Het beroep zal gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd wegens strijd met de wet. Bepaald zal worden dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak, omdat de rechtbank niet zelf in de zaak kan voorzien. Uit het bestreden besluit en de onderliggende stukken kan niet met zekerheid worden afgeleid dat eiser voorafgaande aan zijn verzoek vijf jaar toelating en hoofdverblijf in Nederland heeft gehad.

5. Verweerder zal in een nieuw te nemen besluit in aanmerking moeten nemen dat in het thans bestreden besluit het bepaalde in artikel 8, eerste lid, onder b, van de RWNL niet langer eiser wordt tegengeworpen. Voorts zal verweerder in aanmerking moeten nemen dat het verblijfsbot na het onderhavige verzoek om naturalisatie, van 24 september 2004 tot 13 juni 2005, in het kader van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, van de RWNL, gelet op het hiervoor overwogene niet mag worden tegengeworpen.

6. De rechtbank ziet aanleiding verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die

eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 322,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift).

7. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 van de Awb wijst de rechtbank de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht.

III. BESLISSING

De rechtbank

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 322,- (zegge: driehonderdtweëntig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier;
5. wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 138,- (zegge: honderdachtendertig euro).

Deze uitspraak is gedaan op 4 juni 2007 door mr. O.L.H.W.I. Korte, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. G. Panday, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

07 JUNI 2007

Conc: GP
Coll: 03
Bp: -
D:B

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM.

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan binnen zes weken na toezending hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage.

Bezorgen

De Hoogedelgestrengede Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 JUL 2007	
ZAAKNR.	200705007
AAN:	VI
BEHANDELT DE	PAR.

onze ref. GH/JR/51009281

uw ref. -

inzake MvJ/

instellen hoger beroep en
verzoek om voorlopige voorziening

G.M.H. Hoogvliet

Advocaat

t (070) 515 37 03

f (070) 515 30 91

gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

17 juli 2007

Hoogedelgestrengede heer,

Namens de Minister van Justitie is mij gevraagd hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 4 juni 2007, op 7 juni 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 06/4376 RWNL), waarbij het beroep van de heer :

van 24 augustus 2006 gegrond is verklaard. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij (bijlage). In de bestreden uitspraak is het besluit van 14 juli 2006 vernietigd en is bepaald dat binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit moet worden genomen met inachtneming van de uitspraak. Tevens is een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.

Het besluit van 14 juli 2006 waarbij het bezwaar tegen het besluit van 19 mei 2005 waarbij het verzoek om naturalisatie is afgewezen, ongegrond is verklaard, is genomen door de toenmalige bevoegde bewindspersoon, de minister voor Vreemdelingenzaken en Intergratie. In de uitspraak is als procespartij de staatssecretaris van Justitie genoemd. De gevoegde bewindspersoon echter is de minister van Justitie. De minister gaat er vanuit dat de aanduiding van de

bewindspersoon in de uitspraak op een misverstand berust. Voorzover nodig wordt tevens namens de staatssecretaris van Justitie hoger beroep ingesteld.

Namens de minister verzoek ik u mij een termijn te geven voor het formuleren van de bezwaren van de minister tegen genoemde uitspraak.

Omdat de rechtbank heeft beslist dat binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit genomen dient te worden, verzoek ik u bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat de minister niet gehouden is opnieuw te beslissen totdat op het hoger beroep is beslist.

Eventueel verschuldigde griffierechten kunnen ten laste van de rekening-courant van ons kantoor worden gebracht.

Een kopie van deze brief zend ik aan de gemachtigde van verweerder, mr. H. Loth, advocaat te Amsterdam.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en *notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestrengte Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. GH/JR/51009281
uw ref. 200705007/1/V6
inzake MvJ/
Naturalisatie (aanvulling gronden hoger
beroep)

G.M.H. Hoogvliet
Advocaat
t (070) 515 37 03
f (070) 515 30 91
gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

1 augustus 2007

Hoogedelgestrengte heer,

In bovengenoemde zaak is namens de minister van Justitie bij brief van 17 juli van dit jaar op nader aan te voeren gronden hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Rechtbank te Amsterdam van 4 juni 2007, op 7 juni 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 06/4376 RWNL). Bij eerdergenoemde brief is een kopie van de bestreden uitspraak als bijlage bijgevoegd. Bij brief van 18 juli van dit jaar is de ontvangst van het hogerberoepschrift bevestigd en is de minister in de gelegenheid gesteld de gronden van het beroep uiterlijk op 15 augustus 2007 in te dienen. Omdat namens de minister ook is verzocht een voorlopige voorziening te treffen en in die procedure aan de minister de gelegenheid is gegeven tot en met 1 augustus van dit jaar de gronden aan te vullen, wordt zowel in de bodemprocedure als in de procedure strekkende tot het verkrijgen van een voorlopige voorziening de termijn die eindigt op 1 augustus van dit jaar aangehouden.

In de beschikking op het bezwaarschrift van 14 juli 2006 is – onder meer – aan verweerder tegengeworpen dat hij – kort samengevat – niet voldoet aan de voorwaarde dat hij tenminste sedert vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het

verzoek onafgebroken toelating in Nederland heeft (artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN).

In de bestreden uitspraak heeft de rechtbank – opnieuw kort samengevat – overwogen (rov. 3.4) dat de weergave van genoemd artikel in het besluit van 14 juli 2006 onjuist is. Kennelijk is de rechtbank van oordeel dat de eis dat ook voorafgaand aan de beslissing op het naturalisatieverzoek sprake moet zijn van onafgebroken toelating niet in overeenstemming is met de wet. Deze gedachte voert de rechtbank tot de conclusie dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Intergratie gekozen heeft voor een ander toetsmoment dan wettelijk is bepaald en dat sprake is van strijd met artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN (rov. 3.5). Vervolgens stelt de rechtbank vast dat de weergave van het criterium in het bestreden besluit in overeenstemming is met de Handleiding (rov. 3.6) en onderzoekt de rechtbank of de wet ruimte biedt om in het beleid een extra toetsmoment op te nemen. Die vraag wordt vervolgens door de rechtbank, onder verwijzing naar een uitspraak van uw Afdeling van 13 februari 2002 (JV 2002, 122) ontkennend beantwoord (rov. 3.7).

De overwegingen die de rechtbank tot de conclusie voeren dat het beleid in strijd is met de wet en dat ten onrechte een ander dan het wettelijke toegestane toetsingsmoment is gehanteerd, zijn ondeugdelijk.

Tot 1 april 2003 werd voor naturalisatie vereist, voorzover te dezen relevant, dat een verzoeker gedurende vijf jaren "woonplaats of werkelijk verblijf" had. De Rijkswet van 21 december 2000 (Stb. 618) heeft de huidige bewoordingen geïntroduceerd dat sprake moet zijn van "toelating en hoofdverblijf" gedurende een bepaalde periode. Dit is echter niet de enige wijziging die de tekst van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN heeft ondergaan. Bij Rijkswet van 18 april 2002 (Stb. 222) is bepaald dat voor de woorden "vijf jaren" het woord "sedert" wordt ingevoegd. In de Memorie van Toelichting wordt deze toevoeging als volgt verklaard:

"De invoeging van het woord: sedert voor "vijf jaren" maakt duidelijk dat de voor naturalisatie vereiste termijn van verblijf in Nederland duurt van vijf jaar voor de indiening van het naturalisatieverzoek tot het tijdstip van de verkrijging van het Nederlanderschap. Deze duidelijkheid is in de praktijk noodzakelijk gebleken." (Memorie van Toelichting, TK, 2001-2002, 28 039 (R 1702), nr. 3, blz. 2 ad G)

Anders dan de rechtbank overweegt, is de desbetreffende passage in het bestreden besluit in de eerste alinea van pagina 2 wel degelijk in overeenstemming met de strekking en geest van de wet, ondanks het feit dat de bewoordingen van de bedoelde passage niet letterlijk overeenstemmen met de tekst van de wet. Er is dan ook geen sprake van het hanteren van een ander toetsingsmoment dan door de wet is bepaald, zodat de rechtbank zich ten onrechte voor de vraag gesteld heeft gezien of de wet

ruimte biedt voor het in het beleid opnemen van een extra (lees: buitenwettelijk) toetsingsmoment.

Zie ook:

- G.R. de Groot "Handboek Nieuw Nationaliteitsrecht", Kluwer, 2003, blz. 271: "Aan het vereiste van toelating en hoofdverblijf moet zijn voldaan op het moment van het indienen van het naturalisatieverzoek. Als vervolgens tijdens de naturalisatieprocedure niet meer wordt voldaan aan dit vereiste, wordt het verzoek afgewezen."

De verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 13 februari 2002 doet aan het voorgaande niet af, nu die uitspraak betrekking heeft op de tekst van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN (oud) en niet op de tekst zoals die is komen te luiden na inwerkingtreding van de Rijkswet van 18 april 2002 per 1 april 2003. Tussen partijen is overigens niet in geschil dat moet worden uitgegaan van de tekst zoals die thans luidt. Het verzoek dateert immers van na 1 april 2003.

De conclusie kan geen andere zijn, dan dat de rechtbank de invoeging van het woord "sedert" in de wettekst en het daarmee beoogde effect heeft miskend en tot haar uitspraak is gekomen op grond van een onjuiste rechtsopvatting. In het bestreden besluit is terecht geconstateerd dat verweerder ten tijde van het besluit niet voldeed aan het vereiste, verwoord in artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN. De uitspraak kan derhalve niet in stand blijven.

Op grond van het voorgaande concludeer is namens de minister tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het bij de rechtbank ingediende beroep.

Een kopie van deze brief zond ik aan de gemachtigde van verweerder, mr. H. Loth, advocaat te Amsterdam.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet